

Evangelí del dissabte de la setmana XXV de durant l'any: servir per regnar amb Ell

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XXV de durant l'any. “Ells no entenien què volia dir. (...) Però tenien por de fer-li preguntes sobre aquesta qüestió”. La lògica de Déu sempre és una altra respecte a la nostra. Per això, seguir el Senyor requereix una conversió profunda, un canvi en la manera de pensar i de viure. Cal obrir el cor a l'escolta

per deixar-se il·luminar i
transformar interiorment.

Evangelí (Lc 9, 43b-45)

Com que tothom s'admirava de tot el
que feia, Jesús digué als seus
deixebles:

—Que us quedin ben gravades
aquestes paraules: el Fill de l'home
ha de ser entregat en mans dels
homes.

Però ells no entenien què volia dir. El
significat d'aquestes paraules els era
amagat i els resultava
incomprensible. Però tenien por de
fer-li preguntes sobre aquesta
qüestió.

.....

Comentari

Jesús és admirat allà on va. La gernació s'amuntega per escoltar-lo, per rebre una paraula d'alè, una mirada de tendresa; el porten malalts perquè els guareixi, endimoniats perquè els alliberi. La seva fama travessa les fronteres de Galilea i Judea.

Els deixebles, en contemplar el Senyor, s'omplirien d'orgull i d'emoció. A més, ells mateixos han participat de la seva missió: han proclamat el regne de Déu i guarit malalts per tot arreu. Per això els resulten xocants les paraules que els dirigeix: “el Fill de l’home ha de ser entregat en mans dels homes”.

És veritat que, durant els dies previs, havia començat a anunciar obertament què li passarà a Jerusalem; com serà rebutjat pels ancians, summes sacerdots i escribes, serà executat i ressuscitarà al tercer dia (*Lc 9, 22*). Es resisteixen, però, a

acceptar-ho: no entenen, els resulta fosc, no són capaços de captar-ne el sentit. Fins al punt que els feia por preguntar-li.

Lluc evidencia que entre Jesús i els deixebles hi havia certa diferència davant del que diu, de manera que els ensenyaments de Jesús no s'acaben d'entendre.

Ells tenen al cap la restauració del Regne d'Israel, seure a dreta i esquerra del Senyor quan estigui a la seva glòria; els agrada discutir sobre qui serà el més gran. Ell comença a identificar-se amb el servent del Déu sofrent, que pateix i mor. Servir és la veritable manera de regnar.

La lògica de Déu sempre és diferent de la nostra, com va revelar Déu mateix a través d'Isaïes: «Les meves intencions no són les vostres, i els vostres camins no són els meus» (*Is* 55, 8). Per això, seguir el Senyor requereix una conversió profunda,

un canvi en la manera de pensar i de viure. Cal obrir el cor a l'escolta per deixar-se il·luminar i transformar interiorment.

Com el Papa Benet XVI assenyalava: «Un punt clau en el qual Déu i l'home es diferencien és l'orgull: en Déu no hi ha orgull perquè Ell és tota la plenitud i tendeix tot ell a estimar i donar vida; en nosaltres els homes, en canvi, l'orgull està arrelat íntimament i requereix constant vigilància i purificació. Nosaltres, que som petits, aspirem a semblar grans, a ésser els primers; mentre que Déu, que és realment gran, no tem abaixar-se i fer-se l'últim» (*Àngelus*, 23 de setembre de 2012).

Luis Cruz // Photo: Pexels - Zen Chung

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dissabte-de-la-setmana-xxv-de-durant-
lany-servir-per-regnar-amb-ell/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dissabte-de-la-setmana-xxv-de-durant-lany-servir-per-regnar-amb-ell/)
(15/03/2026)